

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. 3 AUGUST 2015 ÅRG. 75

FOTO: STÅLE ARNE VANSVIK

Jesus, det eneste, helligste, reneste
navn som på menneskelepper er lagt.
Fylde av herlighet,
fylde av kjærlighet,
fylde av nåde og sannhet og makt!

Motganger møter meg - aldri du støter meg
bort fra din hellige, mektige favn.
Mennesker glemmer meg,
Herre du gemmer meg
fast ved ditt hjerte og nevner mitt navn.

Norsk salmebok nr. 422

Åpen kirke?

I sommer har Ørland kirke vært åpen for veifarende og andre. Men det er nok ikke de ulåste dører i kirkebygget det tenkes på når noen bruker betegnelsen åpen kirke. Den norske kirke er en folkekirke og det betyr at den skal være åpen for alle uansett hvem man er og hva man er. Dette prinsippet er til og med slått fast ved endringen av Grunnloven i 2012. I §16 heter det at «*Den norske kirke, en evangelisk-luthersk kirke, forblir Norges folkekirke*». Etter hvert har Den norske kirke blitt en demokratisk organisasjon. Det innebærer at medlemmene velger styrer og råd på alle nivå i organisasjonen. I høst er det valg til både menighetsråd og bispedømmeråd. Kirkemøtet er kirkas høyeste organ og er sammensatt av alle landets bispedømmeråd. Kirkemøtet er altså kirkas «storting». I 2014 avgjorde Kirkemøtet med 64 mot 51 stemmer at homofile ikke får gifte seg i Den norske Kirke. De som var enig i denne beslutningen, sa at det sto et **solid** flertall bak avgjørelsen, mens de som var uenig sa at det var et **knapt** flertall. Dette er et brennbart spørsmål. Noen vil nok etter dette vedtaket hevde at Kirken ikke er en åpen folkekirke. I media har det vært reist spørsmål ved Kirkens vigselfrett. I noen bispedømmer er det alternative kandidatlistene på leke medlemmer ved bispedømmerådvalget. Dette har sammenheng med beslutningen i 2014. Kirken døper, konfirmerer, vier og gravlegger. Med andre ord: Den norske kirke er en forvalter av ritualer i forbindelse med overgangsriter som er milepæler i menneskelivet fra vugge til grav. Men, – og dette er viktig, Kirken er noe langt mer. Kirkens virksomhet i verden skaper en møteplass mellom jord og himmel, mellom det enkelte mennesket og Gud. Oppgaven løses ved et utrettelig forkynnelsesarbeid, undervisningsarbeid og omsorgsarbeid (diakoni). Dette arbeidet utføres hver dag av ansatte og ikke minst av frivillige medarbeidere. Den norske kirkes **åpenhet** måles etter hvorvidt alle som kommer i kontakt med Kirken opplever at de er verdifulle og blir satt pris på som enkeltmennesker. Alle som har sitt arbeid i Kirken og alle vi andre må uopphørlig ha Paulus sine ord fra Galaterbrevets 3. kapittel i minnet: *Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann og kvinne. Dere er alle én i Jesus Kristus.*

Det samme gjelder beretningen i kap. 2 i Matteus-evangeliet hvor Jesus blir spurt om det største bud i loven: «*Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Dette er det største og første budet. Men det andre er like stort: Du skal elske din neste som deg selv. På disse to budene hviler hele loven og profetene.*».

Jeg ønsker dere alle en trivelig sensommer!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Bibelgruppe i Ørland kirke

Bibelgruppesamlingene fortsetter i kirka på torsdager i partallsuker kl. 20 – 21.30.

Opplegg:

Vi starter med litt kveldsmat og lar praten gå. Deretter konsentrerer vi oss om kommende søndags bibeltekster. Til slutt ber vi (stille eller høyt) for aktuelle saker.

Det føles kanskje som å måtte over en høy terskel for å komme inn i ei bibelgruppe, men alle kan delta «med seg selv og sine meninger», og alle er hjertelig velkomne!

Vi vil gjerne ha med nye deltakere!

Bernt, på vegne av bibelgruppen

Program for Normisjon Bjugn høsten 2015

Lørdag 22. august kl. 17.00

Sommermøte i Fagerenget Bedehus
Vi får besøk av familien Kvendset fra Vanvikan som synger og spiller.
Hilsen fra hyttefolk m.m.

Søndag 18. og mandag 19. oktober

Fellesmøter Normisjon/NLM på Bjugn Menighetshus. Taler Mathias Eftevand fra NLM (*se annonse i Fosna-Folket for nærmere program og tidspunkt*).

Søndag 8. nov. kl. 17.00 - Møte Bjugn Menighetshus: Taler Martha Stormo

Søndag 6. des. kl. 11.00. Adventsmøte i Fagerenget Bedehus.

AV INNHOLDET:

Min salme	s.	5
Kirkevalget 2015	s.	6–8
Ord i vinden	s.	9–11
Andakten	s.	19
Hjem og kirke	s.	21
Kirkegårder i endring	s.	23–25
Gudstjenester i Ørland	s.	26–27

4-åringene

Neste trosopplærings-samling for barn blir når 4-åringene skal få sin kirkebok. Det blir samtidig med Høst-takkefesten i kirken vår, og gudstjenesten er planlagt til 27. september. Da håper vi at vi får hjelp av 4-åringene til å pynte i kirka!

Dere vil få brev i posten når det nærmer seg!

SAMME SPILLEREGLER SOM I SOVJETTIDEN

«På sovjettidens bristepunkt var situasjonen for trosfrihet noe bedre enn den er i visse tidligere sovjetstater i dag», sier Kinahan og Corley i nyhetsbyrået Forum 18.

I Russland, Hviterusland, Aserbajdsjan, Kasakhstan, Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan og Kirgisistan lider menneskene under den samme diskriminering og forfølgelse som i den senere sovjettiden, og i noen tilfeller er det blitt verre. Det er ikke lenger den kommunistiske ideologien som er drivkraften, men ønsket om å kontrollere alt; ikke bare trosfrihet, men menneskerettigheter generelt. De går særlig etter mennesker som deler sin tro med andre, journalister og sivilsamfunnsaktivister.

Bot for bønnemøte i Sotsji

Søndag 28. september -14 dukket det opp flere nye møtedeltakere på Bel Canto-kafeen i Sotsji. En liten gruppe kristne hadde da ganske lenge leid kafeen til lukkede møter med bibelstudium og bønn hver søndag ettermiddag. De nye møtedeltakerne viste seg å være hemmelige agenter fra det statlige sikkerhetsbyrået FSB.

De gav lederen Aleksei Kolyasnikov en bot på 30.000 rubler for å ha avholdt et «offentlig arrangement» uten å informere byens administrasjon. - Kolyasnikov hadde imidlertid fått forsikringer og at det ikke var nødvendig verken med tillatelse eller varsling. – Dersom de fortsetter å begå denne formen for «kriminalitet», kan Kolyasnikov risikere 5 års fengsel. General Aleksander Rodionov i FSB anklaget dem for å drive «anti-russiske veksthus for sosiale - og ideologiske spenninger». De ble også anklaget for å stå i forbindelse med en ukrainsk møtebevegelse som Rodionov anså for å drive med satanisme og «indoktrinering av svake mennesker».

Kilde: bladet Stefanus 4/15 (ved B.G.)

Aleksei Kolyasnikov og en liten uregistrert gruppe protestantiske kristne på bønne- og bibelmøtet i Bel Canto-kafeen i OL-byen Sotsji. Foto: Privat

Min salme

O BLI HOS MEG

Tekst: Henry Francis Lyte - Norsk oversettelse: Gustav Jensen

Melodi: William Henry Monk

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger – dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandring skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

*Denne salmen ble jeg tvunget til å lære utenat på skolen. Jeg synes det var et mare-
ritt, men jeg lærte den. I ettertid synes jeg det er en veldig fin salme. Jeg vil utfordre
Britt Eli Døsvik.*

Finn Olav Odde

Kirkevalget 2015

Ved Kirkevalget 2015 skal det velges menighetsråd og sju leke medlemmer til bispedømmerådet. Valget finner sted 14. september 2015.

ÅPNINGSTID PÅ VALGDAGEN

Storfosna gamle skole kl. 10-14
Røstad ungdomshus, Opphaug kl. 09-20
Møterom Skarven, Rådhuset kl. 09-20

Stemmeberettigede ved valget er alle døpte medlemmer av Den norske kirke som er over 15 år, eller som fyller 15 år i 2015.

FORHÅNDSSTEMMING

Det vil være anledning til å forhåndsstemme i perioden 10. august - 11. september 2015. Forhåndsstemming i Ørland sokn vil finne sted på Ørland kirkekontor, toppetasjen Libra, mand. – fred. Kl. 10-14

Hvis det er behov for det, kan en valgmedarbeider komme heim til deg i tidsrommet 8. – 11. sept. Da må du ringe kirkekontoret (72 51 40 60/61) og gjøre avtale om dette.

VALGKORT

Alle som er oppført i Den norske kirkes medlemsregister og har stemmerett, skal ha mottatt valgkort og nærmere informasjon. Hvis du ikke har mottatt valgkor-

tet, kan du ta kontakt med kirkekontoret, for vi har fått mange i retur fra posten. Den som er medlem i Den norske kirke og ikke mottar valgkortet, bes kontakte kirkekontoret for å få rettet opp opplysningene i Den norske kirkes medlemsregister. Medlemsregisteret er grunnlag for kirkelig manntall. Den som mottar valgkort, men ikke er medlem i Den norske kirke, kan gå frem som beskrevet på valgkortet for å bli slettet fra medlemsregisteret.

ETTERSYN AV MANTALL

Kirkelig manntall for Ørland sokn er lagt ut for ettersyn på Ørland kirkekontor, toppetasjen Libra, og er tilgjengelig for ettersyn i kontorets ordinære åpningstid i perioden 10. august til 11. september. Det er kun anledning til å kontrollere opplysningene som angår en selv, eller en annen person som en har fått skriftlig fullmakt fra. Den som mener at en selv eller noen annen uriktig er blitt innført eller utelatt fra manntallet i soknet, kan kreve at valgstyret retter opp feilen. Kravet skal være skriftlig og begrunnet.

TO VALG

Det er både menighetsråds- og bispedømmerådsvalg.

Menighetsrådet er det lokale «styret» for Ørland menighet. Det har ansvar for bygninger, personell og aktiviteter lokalt på Ørland. Det er en valgliste, og den er hvit. Bispedømmeråd er det regionale «styret» for Nidaros Bispedømme, som består av begge Trøndelagsfylkene. Det har ansvar

for å ansette prester og koordinering av tjenestetilbud i bispedømmet. I dette valget er det to valglistene og de er lysgrønne.

På neste side finner du kandidatene til menighetsrådsvalget i Ørland Sogn.

**BRUK STEMMERETTEN DIN
DEN 14. SEPTEMBER!**

STEM VED KIRKEVALGET

– ellers mister du muligheten til å påvirke

Prestehistorier fra Ørland

Allerede før kl. 09.00 på 2. juledag 1980 satt vernepliktig prest Hodne og jeg på ferga Munken på vei til julegudstjeneste på Storfosna. Da vi etter gudstjenesten skulle tilbake i 13-tida, kunne vi skimte at ferga ennå lå på Garten. Vi fikk låne telefon i et hus og klarte å få kontakt med ferga. Det var sidepropellene som hadde streiket, og uten dem klarte den ikke å legge til i fergeleiet. Det ble lang venting, spesielt

for Hodne som ikke fikk i seg frokost før han dro. Endelig så det ut til å løse seg! Kl. 15.45 kunne vi kjøre om bord i ferga.

Men hvor lenge var Adam i Paradis? Ferga skulle til Kråkvåg før den returnerte til Garten!

Da vi kjørte av på Garten, sa den unge presten med fast stemme: «Eg skal aldri bosette meg på en øy!!»

BG

1	Lillian Drilen	Uthaug	1974	metereologikonsulent
2	Karl Rædergård	Grande	1949	bonde
3	Odd Døsvik	Døsvika	1966	bankmann
4	Oddbjørn Ingebrigtsen	Uthaug	1942	førstelektor
5	Grete Eid Johansen	Ottersbo	1974	hjelpepleier
6	Karl Johan Dahl	Kråkvåg	1949	bonde
7	Stine Marie Venn	Røstadhaugan	1984	lærer
8	Bente Eli Halsen Skaget	Storfosna	1969	servicemedarbeider
9	May Slettan	Brekstad	1966	pedagog/ miljøarbeider
10	Anna Margrete Aune	Brekstad	1945	pensjonist
11	Gunhild Jane Gjestad Søtvik	Brekstad	1957	renholder
12	Mary Ann Hernes	Ryggen	1949	husmor og pensjonist
13	Elin Tronvoll	Døsvika	1985	metereolog
14	Svein Ludvig Sagfjæra	Brekstad	1949	brannmester
15	Randi Kristine Bugten	Uthaug	1982	butikkmedarbeider
16	Wenche-Mari Strøm Grønning	Uthaug	1948	lærer
17	Olaf Einar Vik	Vik	1958	bonde
18	Ketil Bakken	Flatneset	1977	kokk
19	Trond Amundsveen	Ottersbo	1948	pensjonist

Reformasjon og toleranse?

Den evangeliske kirke i Tyskland (EKG) forbereder seg til 2017 sammen med Lutherstadt Wittenberg gjennom det som er kalt «Lutherdekaden». Lutherdekaden er delt opp i årlige temaer fra 2008-2017.

Året 2013 har *toleranse* som tema. Heftet «Schatten der Reformation» (Reformasjonens skygger) er EKDs og Luther 2017s spesielt utgitte magasin for 2013. Med denne utgivelsen åpnes det opp for et tema som tradisjonelt ikke har vært en del av fortellingen om reformasjonen og dens virkningshistorie. Det heter da også i en av hovedartiklene i magasinet at temaåret «Reformasjon og toleranse» stiller alle kirker på særlige utfordringer. Temaet setter søkelyset på en skam- og skyldhistorie som ikke inspirer til samme takknemlighet og selvbevissthet som temaer som «Reformasjon og frihet» og «Reformasjon og musikk».

Reformasjonen har egentlig ingen naturlig inngang til et tema som toleranse. «Toleranse hører ikke til smykene i reformasjonshistorien», skriver visepresident i kirkeavdelingen for EKD i Hannover dr. Thies Gundlach i artikkelen «Verdunkeltes Christus». Han mener at det i denne sammenhengen ikke finnes heltehistorier, men intolerante holdninger som bare kan

overvinnes gjennom å trekke dem frem i lyset. Denne *opplysningsprosessen* får viktige impulser fra reformasjonens grunninnsikter, men det er også sikkert at reformasjonskirkene ikke frivillig har innrømmet sine feiltrinn. For å vinne troverdighet frem mot jubileumsfeiringen i 2017 må den evangeliske kirke selv åpent beskrive og ta et oppgjør med de skyggene som kastes over reformasjonshistorien.

Intoleranse mot hverandre

Intoleransens mørke skygger i reformasjonshistorien må først og fremst beklages. Selv om vi kan beundre reformasjonsgenerasjonen (Martin Luther, Huldrych Zwingli og Johannes Calvin) for deres mot når det gjelder bruddet med tidens dominerende kirke, må de likevel stilles til ansvar for deres intoleranse mot hverandre. Billedstriden i Wittenberg som Luther utkjempet mot sin tidligere medarbeider Andreas Karlstadt, Luthers uforsonlige skrifter mot bondeoppstanden (1525) og de grusomme forfølgelsene av døperne (anabaptistene), viser hvordan reformasjonen med dens frihetstanke, følges av en intolerant kamp om sannheten.

Det er vanlig å anse henrettelsen av den spanske naturvitenskapsmannen og legen Miguel Serveto (Michael

Servet, 1511-1553) i Geneve, der Calvin var medvirkende, som selve tegnet på reformasjonens intoleranse.

Denne henrettelsen (ved brenning) førte til økt kritikk mot Calvin og reformatorene i Sveits, og innevarsler avslutningen på det som var en rekke intolerante hendelser i reformasjonsårhundredet. Martin Luther er i denne sammenhengen et middelaldermenneske som ikke kunne forestille seg at forskjellige sannhets- og trosforestillinger kunne eksistere side om side. Denne holdningen hadde reformatorene til felles med sin samtid (*opinio communis*).

Motstand mot toleranse

I den kristne tro finnes ansatser til både intoleranse og toleranse. Det finnes tilknytningspunkter til begge deler i selve kjernen av den kristne tro, og et ærlig tilbakeblikk på de 500 år som er gått siden reformasjonen, viser tydelig for alle at også i de reformatoriske kirkene og i deres teologi har de intolerante kreftene fått dominere. Man kan i beste fall snakke om en fortelling om å ha lært toleranse etter hvert, initiert og båret fram av en økende opplysning som riktignok ikke var prinsipiell guds- og trosfiendtlig, men som måtte presse frem standpunkt og innsikt mens kirkene stort sett viste sin motstand. Allerede under 30-årskrigen hadde det fremvoksende europeiske

samfunnet utviklet mot og innsikt til å mene at borgerens rett til eksistens, ikke har noe å gjøre med sannhetskrav i forhold til religion. Juristen Hugo Grotius hadde fyrt av startskuddet for denne utviklingen da han i 1625 påstod at retten gjelder «*utisi deus non daretur*» (selv om det ikke skulle være noen gud).

Man kan si at denne innsikten finnes allerede i reformasjonens skille mellom «*coram deo*» (foran Gud) og «*coram mundo*» (i verden). Det ytre bestemmes uansett av samfunnets myndigheter; det indre; tro, tanker og samvittighet er fri og uavhengig av alle øvrigheter.

Toleranse og veien videre

Kirkene må fortsette å lære toleranse. Ingen ville i dag beskrive forholdet mellom de to store kirkene - den evangeliske/protestantiske og den romersk-katolske - med ordet toleranse. For etter 100 år med økumeniske samtaler og enhetsbestrebelse har kirkene en selvsagt forståelse for hverandre, en forståelse som går dypere enn bare å tolerere hverandre.

Enda bedre står det til med den 50 år lange dialogen mellom jøder og kristne. Jøder og kristne har en felles sak i anstrengelsene for å stå opp mot enhver form for rasisme og antisemit-

tisme. Heller ikke i forhold til den jødiske tro snakker man om toleranse, men om trosmessig søsterforhold og om partnerskap.

Anderledes er forholdet mellom de kristne kirkene og de muslimske medborgere. Islam hører til i Europa. Men så ubestridelig denne setningen enn lyder, så har det ikke lyktes for de evangeliske kirkene og deres teologi å finne et avklart forhold til denne religionen. For ofte svinger pendelen frem og tilbake mellom kritisk klarhet og harmløst godt naboskap. Dette kan i denne sammenheng ha å gjøre med at motsatsetningen til toleranse i dag ikke nødvendigvis er intoleranse, men redselen for å miste sin identitet.

Toleranse kan sees på som en frukt av en ren paternalistisk (ovenfra-nedholdning) stille aksept. Men toleranse er i dag en aktiv holdning der en ønsker å bli kjent med og forstå de fremmede. Toleranse er ikke å bare akseptere det som jeg uansett ikke kan forhindre, men er å bry seg om den andre.

Toleransens paradoks

Dette forutsetter at man er trygg og klar på sin egen posisjon. Godt naboskap oppstår der man har vunnet klarhet i hvor en selv står. Derfor vil en dialog med en hvilken som helst partner, starte med å klargjøre og bevisstgjøre på sitt eget ståsted og utgangspunkt. Til dette hører også at man har ansvar for å klargjøre hvor eventuelle grenser for toleransen går (toleransens paradoks). Toleransen blir intolerant i møte med toleransens fiender.

(Jfr. www.luther2017.de,
«Schatten der Reformation»,
Wittenberg/Berlin 2013.)

Ord i vinden
SOKNEPREST OLA GARLI

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgiver: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgiversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:
Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen (red.),
Anne-Mari Kristensen, Marit Eide Dahl
og Mette Buvarp Dypveit.

TV-aksjonen 18. oktober: Vi skal vokte regnskogen

TV-aksjonen NRK 2015 går til Regnskogfondets arbeid med å redde regnskog i nært samarbeid med menneskene som bor der. Midlene fra årets TV-aksjon skal redde et regnskogsområde større enn hele Norge og Danmark til sammen.

Verdens regnskoger er under et voldsomt press, og hvert minutt forsvinner store regnskogsområder – for alltid. For de 260 millioner menneskene som bor i regnskogen og lever av ressursene der, er konsekvensene umiddelbare og dramatiske: De mister hjemmet sitt.

TV-aksjonen er 18. oktober. Pengene som samles inn skal bidra til å bevare noen av verdens største regnskogsområder i Peru, Brasil, DR Kongo og på øya Ny-Guinea.

Davi Kopenawa yanomami. Foto Vincent Rosenblatt

18. OKTOBER 2015

Regnskogfondet

TV-AKSJONEN NRK

***Bli bøssebærer for TV-aksjonen og vær med og vokte regnskogen!
På blimed.no kan du lese mer om TV-aksjonen 2015 og registrere deg som bøssebærer.***

Om årets TV-aksjon

Siden andre verdenskrig er regnskogen halvert. Fortsatt hugges regnskogen ned i hurtig tempo. Regnskogen forsyner verden med mat, vann og medisiner, og bidrar til å redde klimaet på kloden.

Å redde verdens regnskoger er avgjø-

rende for å redusere naturkatastrofer, global oppvarming og fattigdom. Ved å bevare regnskogen bevarer vi også et biologisk skattkammer som rommer 50–80 prosent av klodens plante- og dyrearter.

Gjennom årets TV-aksjon skal vi bevare regnskogen for vår felles framtid og for menneskene som har regnskogen som sitt hjem.

Regnskogfondets arbeid viser at der urfolk har fått rettighetene til sitt eget landområde, der står skogen. Derfor samarbeider Regnskogfondet tett med menneskene som bor i regnskogen om rettighetsopplæring, advokatbistand, utvikling av alternative inntektsveier og hjelp til skogovervåking. Organisasjonen jobber samtidig for nødvendige endringer fra myndigheter i regnskogland, internasjonale organer som FN og Verdensbanken, og private selskaper og industrier.

Regnskogfondet ble grunnlagt i 1989 og er i dag en av verdens ledende organisasjoner innen regnskogbevaring. De jobber i nært samarbeid med over 70 lokale og nasjonale organisasjoner i elleve regnskogland.

Hva skal pengene fra TV-aksjonen 2015 gå til?

Pengene fra årets TV-aksjon går til Regnskogfondets arbeid med å bevare regnskogen i nært samarbeid med menneskene som bor der. Sammen skal vi bevare et område som er større enn Norge og Danmark.

Menneskene som lever i regnskogen er de som rammes hardest når regnskogen ødelegges. Samtidig er det disse menneskene som tar vare på regnskogen for oss alle – for klodens og vår felles framtid.

Midlene fra årets TV-aksjon skal gi urfolk verktøy til å stå imot presset utenfra og til å kunne fortsette å leve et godt liv i regnskogen.

Gjennom TV-aksjonen skal regnskogens folk få:

- opplæring i hvilke grunnleggende rettigheter de har til skogen de lever i utfra nasjonale og internasjonale lover
- støtte til å overvåke og beskytte eksisterende urfolksterritorier
- advokatbistand for å forsvare regnskogen eller vinne den tilbake dersom tømmer-, olje- eller gruveselskaper har tatt seg til rette
- støtte til å bygge og bemanne vaktposter langs elvene for å forhindre at ulovlige tømmerhuggere tar seg inn i urørte regnskogsområder.
- støtte i arbeidet for at myndighetene i regnskogsland bevarer regnskog og anerkjenner urfolks grunnleggende menneskerettigheter
- opplæring i å lage kart som dokumenterer hvordan de bruker og forvalter skogen. Denne dokumentasjonen reduserer sjansene for at myndighetene gir skogen deres til tømmer-, plantasje-, olje- og gruveselskaper

Reformasjonsprosjektet - Austrått 1537

Mange har spurt om hvordan arbeidet med reformasjonsprosjektet går.

Her er en oppdatering av de siste års arbeid. Teksten er utarbeidet i mars 2015 til menighetsrådets årsmelding 2014.

Ørlands interesse for reformasjonens innføring i Norge 1537 knytter seg til fru Inger til Austrått og hennes rolle i denne forbindelsen.

Austråttprosjektet startet i 2009 og har utviklet seg gjennom flere år og har fra år til år hatt flere elementer: seminarvirksomhet, kulturarbeid, utsmkningsarbeid, internasjonalt arbeid og pilegrimsarbeid. Fra Ørland menighets side deltar sokneprest Ola Garli og Oddbjørn Ingebrigtsen aktivt i prosjektet. Ørland Kultursenter er hovedaktør i arbeid og ordføreren har deltatt meget positivt siden oppstarten.

Seminaret 2014

Temaet for seminaret 2014 var knyttet opp mot grunnlovsjubileet: Lutherdom og loven 1537-1814. Seminaret ble arrangert 24. april på Ørland Kultursenter og hadde 35 deltagere. Blant foreleserne var dr. theol, professor ved Universitetet i Oslo, Hallgeir Elstad, førsteamanuensis ved Universitetet i Stavanger, Svein Ivar Langhelle og professor i sosialt arbeid ved Høgskolen i Lillehammer, Hans-Jørgen Wallin Weihe. Seminaret går under navnet «Austråttseminaret».

Kulturarbeid

Seminaret er hvert år en del av «Historisk uke» som Ørland Kultursenter har ansvar for. Historisk uke har noe preg av å være en reformasjonsuke – med Lutherbilder og reformasjons-rollups som iøynefallende ramme i kultursenteret. I løpet av uka holdes foredrag, det vises utstillinger og det er andre aktiviteter. Som en del av seminaret ble det 2014 fremført en gjennomlesning av en bearbeidet tekst av Ibsens skuespill om fru Inger. Medvirkende var Juni Dahr (fru Inger), Renate Reinsve (Eline Gyldenløve), Espen Klouman-Høiner (Nils Lykke), Kenneth Homstad (Nils Stensøn) og Kai Remlov (Olaf Skaktavl).

Utsmykning

Reformasjonsprosjektet har satt seg som mål å gjennomføre to offentlige utsmykninger i Ørland for å løfte fram figuren fru Inger og hennes betydning i norsk historie. Det ene er en statue av fru Inger som skal reises på den planlagte fru Ingers plass ved Rådhuset. Det andre er en merking av hennes gravsted i Ørland kirke.

Internasjonalt arbeid

I 2011 var en delegasjon fra Ørland på offisielt besøk i Wittenberg for første gang. Den gang ble det opprettet kontakter som har hatt stor betydning for vårt videre arbeid. Borgermester Eckhard Naumann og leder for Lutherhaus (Luthermuseet) i Wittenberg, dr. Martin Treu, var i 2011 viktige kontaktpersoner for oss i byen og dr. Treu besøkte Ørland som foredragsholder på Austråttseminaret året etter.

Siden har det vært flere besøk fra Ørland i Wittenberg. Fra Wittenbergs side er det viktig å knytte kontakter med reformasjonssteder i Norden og andre steder i verden med sikte på å få størst mulig oppmerksomhet og bredde

i arrangementet som skal foregå i byen 2017. Fra Ørlands side er kontakten med Wittenberg en viktig bit av oppbyggingen av Ørlands identitet som reformasjonssted i Norge.

27.-31- oktober 2013 var en delegasjon fra Ørland igjen på besøk i Wittenberg.

Formålet var å plante et tre i Lutherhagen i Wittenberg. Hagen driftes av Det Lutherske Verdensforbund. Det var også denne gangen møte mellom ordfører i Ørland, Hallgeir Grøntvedt og borgermester Naumann i Wittenberg. Temaet var utviklingen av et nordisk nettverk av reformasjonsteder.

Det første møtet i det nordiske nettverket av reformasjonssteder fant sted i Wittenberg 2.-4. nov. 2014. Her var Ørland til stede sammen med Haderslev kommune, Danmark, Turku, Finland og Emden, Nord-Tyskland. Også Estland, Latvia, Ungarn og Sverige var invitert, men var ikke til stede. Siste dag av møtet var lokalisert ved de nordiske ambassadene i Berlin. Her var Terje Bratberg representant for Ørland, da de andre i delegasjonen måtte reise tilbake til Ørland før møtet var slutt.

Det arbeides med en gruppereise for Ørlendinger i Luthers fotspor. Prestene i Fosen prosti var på studietur til Eisenach/Wartburg og Wittenberg i mars 2014

27.-30. juli 2014 var en delegasjon fra Wittenberg på besøk i Ørland og Trondheim. Formålet med reisen var å plante et tre i Ørland som et korresponderende tre til treet som Ørland plantet i Wittenberg i 2013. Fra Wittenberg deltok blant andre borgermester Eckhard Naumann og representant for Den evangeliske kirke Tyskland, Jan von Campenhausen med arbeidssted i Wittenberg.

Representantene fra Wittenberg fikk oppleve noe av stemningen i av Olavsfestdagene i Trondheim og hadde møte også med Trondheims ordfører, Rita Ottervik og biskop Tor Singaas. De var også med på pilegrimsmessen i Nidaros domkirke 29. juli og på mottagelsen som preses hadde etter gudstjenesten.

Pilegrimsled

Pilegrimsarbeidet i Ørland foregår innenfor rammen av Reformasjonsprosjektet. Etter Olsok 2014 har Ørland tatt imot grupper med sjøfarende pilegrimer som har gått til Austrått fra Brekstad for å holde gudstjeneste. Det arbeides med å lage en merket pilegrimsled fra Brekstad, via Ørland kirke og til Austrått. Det bør i sammenheng med dette inngås faste avtaler med Ørland menighet og Nordenfjeldske kunstindustrimuseum om at kirkene skal være åpne og tilgjengelige for bønn, andakter og gudstjenester når pilegrimer kommer.

Annet

Kirkerådets direktør Jens Petter Johnsen og avdelingsdirektør Paul Erik Wirgenes besøkte Ørland 16.-17. oktober 2014. De besøkte Austrått og fikk en grundig gjennomgang av Reformasjonsprosjektet.

Reformasjonsprosjektet har hatt et aktivt år i 2014 og vil i 2015–2016 bli mer og mer synlig for menighetsrådet og i lokalsamfunnet.

Ola Garli

REFORMASJONSSEMINARET 2015

«En pilegrim krysser sitt spor»

ØRLAND KULTURSENTER

23. september kl 09:00-19:00

Seminarets foredragsholdere:

LISBETH MIKAELSSON

Prof. i relionsvitenskap ved UIB

ROGER JENSEN

Daglig leder ved Pilegrimssenter Oslo

ARNE BAKKEN

Pilegrimsprest i Hamar

ODD HALVOR MOEN

Prest i Kirkens Bymisjon

MARION GRAU

Leder Egedeinstituttet, prof. i teologi

EINAR VEGGE

Pilegrimsprest i Nidaros

DANIEL JOHANSEN

Kunsthistoriker, avd.leder ved Sverresborg,
Trøndelag folkemuseum og fagleder historie
ved Ørland Kultursenter

Praktisk informasjon:

Seminaret foregår på Ørland Kultursenter med lunsj på Ørland Kysthotell. Deltakere som har behov for overnatting bestiller dette selv hos Ørland Kysthotell - 72 51 33 00

Priser:

Seminar inkl. lunsj kr 700/stud. kr 350

Kun seminar kr 400/stud. kr 200

Påmelding: innen 7. september på mail til: kultursenter@orland.kommune.no

ØRLAND KULTURSENTER

RÆDERGÅRD

ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS

7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

– en bank du kjenner

Telefon 04290

www.orland-sparebank.no

Din lokale strømleverandør

Tlf 72 52 04 20

www.fosenkraft.no

MEMLEM AV DEN NORSKE ADVOKATFORENING

**ADVOKAT
Lars Erik Solli**

Yrjarsgt 36, Pb. 2, 7129 Brekstad
lars@advokatsolli.no
Telefon 72 51 32 00 • Mobil 905 97 006

Libra Shopping - Telefon 72 52 28 00

Ørland Blomsterfond

Kto.nr.: 4290.20.29553

Storfosna Blomsterfond

Kto.nr.: 4290.16.20126

BREKSTAD HÅRSENER

Torgsentret - Telefon 72 52 42 10

Høst - takketid

Andakten

«I Guds stillhet får jeg være - taus og ordløs, uten krav»

Denne bønna er STILLHETSPERLENS BØNN i Kristuskransen. Martin Lønnebo er mannen bak Kristuskransen, også kalt «Livets perler». Mange kjenner nok til katolikkenes rosenkrans fra bl.a. filmverdenen; Et bønnekjede med perler. Den svenske biskopen Martin Lønnebo har skapt et konkret bønneredskap gjennom sin Kristuskrans – perler festet sammen i en bestemt rekkefølge like stort som et armbånd.

Denne kransen hjelper meg til å fokusere på det aller viktigste i livet: Samvær med og bønn til Gud, Jesus og den hellige ånd. Livets perler minner meg om at jeg ikke er alene når jeg føler meg motløs – og at jeg ikke er ufeilbarlig når livet går på skinner. Livets perler er med meg både i med- og motgang, akkurat som Jesus alltid er med meg selv om jeg av og til glemmer at han er der.

Interessen og behovet for meditasjon, mindfulness, yoga og alternative behandlingsformer er sterkt økende i dagens samfunn. «Det moderne mennesket» prøver å finne oaser for å koble seg av en hektisk hverdag. Jeg benytter meg også av dette, og ser en tydelig parallell til bønnens kraft og muligheter – bare jeg tar meg tid til å be.

Det var derfor befriende å «gjenopplade» Kristuskransen i sommer: Mindfulnessøvelsene med rolig inn- og utpust (med eller uten telling eller andre «mantra» som jeg trente på) minna misstenkelig på Kristuskransens innpust: «DU I MEG» med påfølgende «JEG I DEG» på utpust. Så hvorfor lete i andre religioners meditasjonsteknikker når Martin Lønnebo har gitt meg dette bønneredskapet?

På leting etter «meninga med livet» kan det ofte være at vi søker til nye og mer «spennende» og «eksotiske» løsninger som gir oss ro og vekst. Min erfaring er at vi ofte har svarene i vår «trauste» nordiske tradisjon – les kristendommen – bare vi er åpne for alle mulighetene og hjelpemidlene som etter hvert har blitt utvikla. Kristuskransen med livets perler har i alle fall gitt bønnelivet mitt en ny dimensjon.

«Nå ser vi i et speil, i en gåte, da skal vi se ansikt til ansikt. Nå forstår jeg stykkevis, da skal jeg erkjenne fullt ut, slik Gud kjenner meg fullt ut.»
(1. Kor 13,12)

May Slettan

Menighetsblad

for

Ørland og Agdenes

Nr. 7-8.

September - Oktober 1965.

25. årg.

En kjærleik skal vinne

Ein kjærleik skal leva
igjennom all brann.
I von skal han veva
så fagert eit band,
eit band som er bindande
og samlar til eitt,
eit band som er lindande
om sår som svir heitt.

Ein kjærleik skal byggje
for samferd ei bru,
skal feste og tryggje
vår vilje og tru,
skal lyse i dagane
då livet er tungt -
ein blomster i hagane
med leter av ungt.

Ein kjærleik skal vera
eit levande frø.
Lat stormen det bera
om land , over sjø -
bak bortlengste skogane
det finn nok si jord,
ein vårdag bak plogane
til åker det gror.

Ein kjærleik skal vinne
for kjærleik ein veg,
der deg eg skal finne,
og du møte meg.
Han alltid er farande
i nord og i sud,
det einaste varande -
for kjærleik er Gud.

Sivert Meldal

HJEM OG KIRKE

DØPTE

14.06.2015

Esmer Edwardsen Yaylaci

28.06.2015

Johan Leistad Hoel

Hanna Louise Aasan

12.07.2015

Åsta Kristine Lyngaas Hovde

Maiken Wangsmo Nergård

Sondre Alexander Kirkbak-Jørgensen

02.08.2015

Benjamin Rasch-Haugseth

VIGDE

13.06.2015

Anette Marie Granerud

og Ola Thomas Sætervik

11.07.2015

Anja Carina Rønne

og Simen Aleksander Rasmussen

25.07.2015

Wenche Evelyn Andresen

og Erik Rædergård

01.08.2015

Solveig Berg og Anders Marøy

DØDE

Ragnar Wiklem

f.15.11.42, d.27.05.15

Jakob Hoff

f.02.01.24, d.16.06.15

Inger Sigvarda Eidsaune

f.15.01.20, d.26.06.15

Hardy Christensen

f.17.08.54, d.29.06.15

Per Bærøy

f.08.12.50, d.13.07.15

Jan Olav Glørstad

f.08.05.60, d.19.07.15

Olaf Martin Ulriksen

f.11.05.35, d.22.07.15

Hjertelig takk

*Ørland Blomsterfond vil takke
for gaver gitt i forbindelse med
begravelsene til:*

Jakob Hoff

Inger Eidsaune

Odd Steinar Rønne

Jan Olav Glørstad

Olaf Martin Ulriksen

Salg av
gravsteiner,
gravering av
inskripsjoner.

KIRKETJENER IDAR SKAGET
Storfosna
TLF. 72 52 31 75 PRIV.
MOBIL 911 03 184

Salg av
gravsteiner,
gravering av
inskripsjoner.

KIRKETJENER OLE JONNY GRANDE
TLF. 906 56 789 PRIV.
TLF. 72 52 51 65 ARB.

alt i kalkun
SOLVANG
GÅRD
 7140 OPPHAUG

The herring house
 of Norway

 Grøntvedt Pelagic

9-7142 Ulthaug Norway
 Tel + 47 72 52 30 90

*Som medlem av Norges
 største møbelkjede kan
 vi gi deg de beste tilbud!*

Bohus[®]
 GRÖTAN MÖBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

- Kraftfôr for ku og gris
- Kornmottak
- Gjødning
- Sâkorn/Frø

NORGESFÔR
 DALEBAKKEN

7140 Opphaug - Tlf. 72 51 30 90 - Fax 72 51 30 99

Vi har produkter fra Fosen, med råvarer fra Fosen, laget av fagfolk i Fosen.

 BREKSTAD
SPORT_{A/S} Alt i sportsutstyr
 Tlf. 72 52 43 10

 Ørland
BOKSENTER A.S.

 **SVERRE
 PETERSEN** AS
 RØRLEGGJERFORRETNING
 7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

HOVDE HØNSERI
 Ferske egg
 Velkommen!

Telefon
 72 52 42 25

Skogstad

Optikk | Ur&Gull

SAVA AS

Treverksted
 7160 Bjugn
 Tlf. 72 51 65 15

Reklame/Kopisenter/Kantine
 7130 Brekstad
 Tlf. 72 51 65 20

BM BYGGMAKKER
 Fosen

bakeribar'n
 TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING

BREKSTAD

KIRKEGÅRDER I ENDRING

Begravelsestradisjonene i Norge går helt tilbake til vikingtiden. Med innføringen av kristendommen ble det også viktig å bryte med de førkristne gravskikkene som for eksempel gravlegging i øttehaug. De nye gravskikkene skulle sørge for at den gamle fedrekulten skulle ta slutt. I kristenretten i lovene på 1100-tallet finnes det grundige forskrifter om kirkegården og hvor de døde fra forskjellige samfunnslag skulle gravlegges. Udøpte, henrettede forbrytere, bannlyste og selvmordere ble gravlagt utenfor kirkegården til både skjensel og skam. Siden middelalderen har gravplassenes utforming og bruken av dem gjennomgått store endringer i takt med eller nesten i takt med utviklingsprosesser i samfunnet. Utviklingen har ikke stoppet opp på dette området heller. Prosessen går videre.

Klasseforskjeller

Fra 1200-tallet og fram til 1800-tallet preges gravskikkene i stor grad av at klasseforskjellene blir opprettholdt også etter døden. De velhavende ble begravd inne i kirkene eller helt inntil kirkeveggen. De som var rike nok, kunne kjøpe sitt siste hvilested så nær alteret som mulig. I de store kirkene i byene, som Nidarosdomen, var dette med på å skaffe hardt tiltrenge inntekter til driften av både kirken og kirkegården. En kan imidlertid lett tenke seg at dette slett ikke førte til akseptable sanitære forhold inne i kirkerommet når gravkryp-

tene var under gulvet. I 1805 ble det gjennomført en reform som forbød å innrette gravsteder i kirkene i Norge-Danmark. Begrunnelsen for dette var ingen sosial reform, men at hensynet til menighetslemmenes helse måtte gå foran. Likevel kunne familier med eiendomsrett til gravsteder i kirken anbringe sine døde der hvis de var balsamert. En kan si at sosial ulikhet preget kirkegårdene helt fram til begynnelsen av 1900-tallet. Fra begynnelsen av det 20. århundre kom begrepet funksjonalitet inn i bildet. Kirkegården skulle være slik innrettet at den fungerte godt med hensyn til samfunnets behov i forbindelse med gravferd. Dette førte til at individuelle behov og ønsker ble satt mer til side fremfor en likhetsbehandling med hensyn til graver og gravminner.

I dag og videre

Karen Reistad var en pioner i norsk landskapsarkitektur og ble ansatt som kirkegårdskonsulent i Kirkedepartementet i bistilling fra 1951 og i hel stilling fra 1954. Etter henne har Morten Grindaker og Helge Klingberg innehatt denne stillingen. I 1966 ble Landslaget for kirkegårdkultur stiftet. Både departementets fokus på kirkegårdene og landslagets virksomhet har hatt stor innvirkning på kirkegårdenes utforming og drift. Norge har omkring 2000 kirkegårder og når man går rundt på et utvalg av dem, ser man nok at variasjone-

ne er der, men at de likevel er temmelig små. Landskapsarkitekt Rannveig Søndergaard Holm skriver i sin helt ferske doktorgradsavhandling om gravplassenes arkitektur at hennes prosjekt ikke skal vise hvordan gravplasser bør se ut, men at hun vil vise kvaliteter som eksisterer og muligheter for å videreutvikle disse. I forbindelse med doktorgradsarbeidet har hun vært på befaringsferde på nesten 300 gravplasser i Norge og Europa. I et radiointervju for kort tid siden sier hun at det norske samfunnet av i dag er et samfunn preget av mangfold. Derfor er det rimelig at utformingen av gravplassene også til en viss grad preges av variasjon og ikke av en rigid likhet. Gravplassene bør også være steder der individuelle ønsker kan imøtekommes, sier hun.

I lovverket brukes ikke lenger betegnelsen *kirkegård*, men *gravplass*. Det er Lov om gravplasser, kremasjon og gravferd fra 1996 som regulerer kirkegårdsdriften i Norge. (Jeg bruker fortsatt betegnelsen kirkegård i og med at det er denne betegnelsen de fleste lesere er fortrolig med.) I vår sammenheng er det *forskriftene* til denne loven som er mest interessant. Forskriften lanserer muligheter for store variasjoner mellom kirkegårder og variasjoner på den enkelte kirkegård. Jeg vil nøye meg med å omtale gravtyper og ikke hva forskriften sier om en rekke andre forhold som for eksempel merking av grav, gravminner osv. Tradisjonelt er det kistegravene som dominerer kirke-

gårdene på den norske landsbygda. Årsaken til dette er selvsagt at kremasjonsprosenten er lav i landkommunene sammenliknet med byene. I 2014 var prosenten kremasjoner 39 i landet som helhet. På de aller fleste norske kirkegårder finnes det egne felter for urnegraver. Dette er individuelle graver med gravminner med navn. Det er noen som ønsker en helt anonym grav. Her er det bare gravplassmyndighetene som kjenner til gravens plassering. Det kan ikke i noe tilfelle gis tillatelse til plassering av gravminne på grav av denne typen. På flere kirkegårder er det i de senere år opprettet anonym eller navnet minnelund. Minnelund betyr at det er et visst område på kirkegården som er avsatt til dette formålet. Hvis minnelunden er anonym er det ikke angitt hvilke urner som er plassert der. Hvis minnelunden er navnet er de gravlagtes navn plassert på et felles minnesmerke på minnelunden.

I paragraf 1 i Gravferdsloven heter det at «Gravlegging skal skje med respekt for avdødes religion eller livssyn». Denne bestemmelsen vil med tiden innebære utfordringer i alle kommuner når det gjelder planlegging og drift av kirkegårdene. Det er fortsatt de kirkelige fellestrådene som er ansvarlig for både planlegging og drift av kirkegårdene og kirkegårdene vil fortsatt bli vigsløst. Mangfoldet i det norske samfunnet kommer klart til syne som ulike religionstilhørighet eller ikke-religions-tilhørighet. Flertallet av innbyggerne i

norske kommuner er medlemmer av Den norske kirke, men når det i loven heter at de «må møtes med respekt» betyr det også noe helt konkret. Det konkrete her kan ikke tolkes annerledes enn at gravplassen må innrettes slik at den harmonerer med variasjoner i tro og livssyn. Det er innlysende at dette vil by på store framtidige utfordringer for gravplassmyndighetene i den enkelte kommune. I dag er gravplassmyndighetene som nevnes, ensbetydende med de kirkelige fellestrådene.

Oddbjørn Ingebrigtsen

Fra urnelunden på Lademoen kirkegård i Trondheim

KRISTEN RIKSRADIO P7

MØTE PÅ BJUGN MENIGHETSHUS

Onsdag 23. september kl. 1900

Radiopastor Johnn Hardang taler og synger.

Johnn R. Hardang har arbeidet som radiopastor i P7 Kristen Riksradio siden 1. januar 2003. Han har tidligere vært ansatt som forkynner i Langesundsfjordens Indremisjonsselskap i 10 år. Han var så lærer ved Indremisjonsselskapets Bibelskole i Oslo i 3,5 år. Han arbeidet etter dette som lærer i 7 år og som rektor i 6,5 år på Bibelskolen Bildøy Bergen. I P7 Kristen Riksradio produserer han radioprogrammene «Vindu mot Livet» (5 dager i uka) og «Sanger vi aldri glemmer» (1 program pr uke), samt tv-programmet «God Søndag».

Han har Foseturné og har møter i Rissa 21. september, Leksvik den 22., Bjugn den 23. og Åfjord den 24. september.

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

Så var himmelen og jorden fullført, med hele sin hær. Den sjuende dagen fullførte Gud det arbeidet han hadde gjort, og den sjuende dagen hvilte han fra hele det arbeidet han hadde gjort. Gud velsignet den sjuende dagen og helliget den. For den dagen hvilte han fra hele sitt arbeid, det som Gud hadde gjort da han skapte.

1. Mos. 2, 1-3

Velkommen til kirke!

23. august - 13. s. i treenighetstiden - Luk 12,41–48 - *En tro og klok forvalter*
Ørland kirke kl. 11.00 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli.
50-årskonfirmanter. Dåp.
Takkoffer til Ørland Blomsterfond

30. august - Vingårdssøn. / 14. s. i treenighetstiden - Luk 17,7–10 - *Uverdige tjenere*
Storfosna kirke kl. 10.30 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli.
Nattverd.
Ved bra vær: Vi sykler til kirke.
Takkoffer til Kirkeutvalget.

6. september - 15. s. i treenighetstiden - Luk 10,38–42 - *Jesus hos Marta og Maria*
Ørland stasjonskapell kl. 17.00 Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai.
Nattverd. Alle velkommen.

13. sept. - 16. s. i treenighetstiden - Matt 5,10–12 - *Salige er de som blir forfulgt*
Ørland kirke kl. 17.00 Gudstjeneste ved kapellan Ole Thomas Bientie
Reiten. Konfirmantpresentasjon.
Takkoffer til Sjømannskirken

20. september- 17. s. i treenighetstiden - Luk 7,11–17- *Jesus vekker opp enkens sønn*
Storfosna kirke kl. 10.30 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli

27. september - 18. s. i treenighetstiden - *Matt 8,5–13 - Offiseren i Kapernaum*
Ørland kirke kl. 11.00 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli og trosopplærer Anne Mari Bye.
Høsttakkefest. Utdeling av 4-årsbok.

4. oktober - 19. s. i treenighetstiden - *Joh 7,14–17 - Den som vil gjøre hans vilje*
Ørland stasjonskapell kl. 17.00 Gudstjeneste ved stasjonsprest Sverre Stai.
Nattverd. Alle velkommen. Kirkekaffe.

11. oktober - 20. s. i treenighetstiden - *Mark 10,2–9 - Ekteskap og skilsmisse*
Ørland kirke kl. 19.00 Ungdomsgudstjeneste ved kapellan Ole Thomas Bientie Reiten. Nattverd.
Takkoffer til ACTA, barn og unge i Normisjon

18. oktober - 21. s. i treenighetstiden - *Luk 16,19–31 - Den rike mann og Lasarus*
Storfosna kirke kl. 10.30 Gudstjeneste ved sokneprest Ola Garli.
Nattverd. *Takkoffer til Kirkeutvalget*

LØRDAG 24. oktober - Bots- og bønnedag - *Luk 18,9–14 - Fariseeren og tolleren*
Ørland kirke kl. 11.00 Dåpsgudstjeneste ved sokneprest Ola Garli.
Takkoffer til Ørland menighet
Ingen gudstjeneste søndag.

Forbehold om feil og endringer.

ØRLAND MENIGHET

Toppetasjen Libra
Postboks 116, 7129 Brekstad
Telefon 72 51 40 00 - 72 51 40 61
kirkekontor@orland.kommune.no
Kontortid: Man.–Fre. 10.00–14.00

Ørland kirke - telefon 72 52 42 93
Storfosna kirke - telefon 72 52 32 40

PRIVATE TELEFONER:

Ola Garli, sokneprest	908 49 888
Ole Thomas Bientie Reiten, kapellan	922 13 061
Bernt Gjelvold, organist	72 52 15 17
Mary Irene Moen, sekretær	980 42 912
Anne Mari Bye, trosopplæringsleder	480 30 571
Grethe Leding Ringstad, klokker	920 54 978
Mona Fremstad, renholder	909 63 045
Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Britt Eli Døsvik, men.råd.leder	952 95 650
Hanna Sødal, kirkeverge, dagl. leder	480 96 849

B-blad

INFORMASJON

Returadresse:
Menighetsbladet for Ørland, Pb. 116, 7129 Brekstad

Mange besøkte «Åpen kirke» i år

Ingrid Winther og Annie Brungot, som er to av de mange frivillige som stiller i «Åpen kirke».

Vi takker alle våre trofaste verter som stiller opp år etter år.

